

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת ויקרא

תשפ"ז

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. כיון שהילד הנימול נחשב כקרבן כך רגלי הסנדק שמלין עליהן חשוב כמזבח, כמו שכתב בהדיא מהרי"ל ז"ל בהלכות מילה, ונראה דלכך נוהגין ליתן כוס יין של ברכה לשתות לסנדק ואין נותנין אותו לתינוק כדרך שנוהגין בכוס יין של קדוש, לפי שהעולה טעונה נסכים שהיו מנסכין יין על גבי המזבח בשעת ההקרבה וכיון שהילד דומה לקרבן עולה והסנדק דומה למזבח לכך נותנין כוס יין של ברכה בגרונו של סנדק דהוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח, וכי האי גונא איתא בפרק בא לו (יומא עא.). אמר רבי ברכיה, הרוצה שינסך יין על גבי המזבח ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין, שנאמר (משלי ח) אליכם אישים אקרא. נראה דלכך נקט לישנא דימלא גרונו יין ולא קאמר ישקה תלמידי חכמים יין, לפי שהיין שהיו מנסכין על גבי המזבח היו נותנין בתוך הספל שהיה על גבי המזבח והיה בו נקב כמין חוטמין, כדאיתא (סוף פרק לולב וערבה) ואותו נקב עשוי כגרון של אדם ומשם יורד לשיתין, וקאמר ריש לקיש התם בזמן שמנסכין פוקקין את השיתין לקיים מה שנאמר (במדבר כח) שכר לה'. ופירש"י ז"ל שפוקקין את הנקב שהנסכים יורדין בו לשיתין שיראה היין עליו כגרון מלא ושבע ואיתא נמי התם שמע מינה כי שבע איניש חמרא מגרוניה שבע, לכך נקט ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין, פירוש תחת גרונו של מזבח, והוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח, והכי נמי כשנותנין כוס של ברכת היין בגרונו של סנדק הוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח מאחר שהסנדק חשוב כמזבח, ומהאי נראה דדוקא הסנדק המחזיק את הולד בשעת המילה על ברכיו הוא יחזיקו גם כן בשעת ברכה וישתה מן הכוס של יין ודלא כאותן שנוטלין את הילד מן הסנדק לאחר שנימול ונותנין אותו לאדם אחר להחזיקו בשעת ברכה והוא שותה כוס של ברכה דאיהו לאו מזבח יחשב ומה לו לשתות כוס של ברכה זו: (תורת חיים סנהדרין פט:)

ברית מילה קרבן לה'

בעלון השבוע הבאנו כמה מובאות ומקורות שברית מילה הוא קרבן, קרבן לה'.

ניתן לראות זאת בבירור בברית מילה למבוגרים שהרבה מביניהם מביעים את התרגשותם לנוכח מסירותם למצווה והקרבנותם קרבן לה' כדוגמת אותו יהודי בן 52 שהסברנו לו בעת הברית מילה שזוהי שעת רצון כבירה וכדאי להתפלל ולבקש ממרום בקשותיו, משגב רגשותיו וכוונותיו נשא ידיו אל על ואמר בלהט: **ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אני אוהב אותך.**

במילים אלו הוא תמצת את אהבתו וקרבנותו לה' אלקי ישראל.

ניתן להרגיש את השראת השכינה שנמצאת ממש למראשותיהם של הנימולים שמתבטאים לעתים קרובות: אני מרגיש קרוב אל ה', דבוק אל ה', טוב לי עם קרבת אלקים.

וכפי הידוע שהקרבת הקרבנות גרמה לאיש להתקרב יותר ויותר קרוב לאלקים.

תפילתינו שנוכה לזכות עוד ועוד יהודים להתקרב אל ה'.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

אדם כי יקריב מכם. וגומר וסמך ידו וגו'. יש לרמוז דק"ל ערל אינו נכנס אלא משלח קרבנותיו, וכיון שמשלח אינו סומך דאין השליח סומך, והיינו אדם כי יקריב מכם קרבן. פירוש שיקריב תחלה קרבן מעצמו מגופו שהוא המילה, אז אם מן הבהמה יקריב אותו פתח אהל מועד. ולא על ידי שליח ועל ידי זה וסמך ידו: (חתם סופר)

החסיד מהר"י סג"ל כשנעשה הוא בעל ברית, היה נוהג לרחוץ ולטבול עצמו להחזיק התינוק בטהרה לברית... ונראה דהמוהל ראוי גם כן לטבול, ומכל שכן הוא, דהא הוא במקום הכהן העובד עבודה, כי דם מילה במקום דם קרבן ויותר במעלה, בסוד אדם כי יקריב מכם. ועל כן מילה ביום השמיני, כמו שנאמר בקרבן (ויקרא כב) מיום השמיני והלאה ירצה. נמצא המוהל במקום הכהן העובד והסנדק הוא מזבח: (ספר השלי"ה הקדוש מסכת חולין פרק נר מצוה)

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. כבר דרשו חכמינו ז"ל דזה סובב על מצות מילה שיקריב מעצמו ובשרו לה', והיינו כי יקריב מכם. ויש להוסיף להבין בזה כוונת הקרא, דבאמת קשה, אדם חטא בהמה מה חטאה, (עיין סנהדרין נד) ואיך יקריב אותה עבור שחטא, אבל אם כוונתו לשמים אז הלא היא מעלתה דעל ידה בא לתשובה וכמו שדורשי רשומות אמרו (ויקרא א) וסמך ידו על ראש העולה. אמרו חכמינו ז"ל (יומא לו) דיתוודה בשעה ההיא, והיינו דיסמוך עליה להתבונן שהיא תמורתנו ויבוא לשוב על חטאיו והיינו וסמך, נוטריקון סלח מחל כפר, והיינו על ידי שהיה מקיים מצות מילה והוא מוכן לקיים מצות ה' להקריב את עצמו, אם היה כן מצות ה', אבל יען שהקדוש ברוך הוא רחם עלינו צוה להביא בהמה תמורתנו, עושה כן להקריב בהמה תמורתנו לקיים מצות ה' ואם כן רק עבור זה מותר לו להקריב בהמה בשביל שהיה מוכן להקריב גם את עצמו, וזהו שאמר אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. אם היה במדריגה שהוא מוכן להקריב גם מעצמו לה', אז מותר לו להקריב הבהמה ולכן נאמר דרק אז מן הבהמה וכו' תקריבו את קרבנכם. ולכן אם שם האדם זאת על לבו לא במהרה הוא חוטא כי בקל הוא מקריב תאוותו מקל וחומר שהרי את גופו הוא מוכן להקריב, ולא יוכל יצרו לבוא להסיתו לעבירה, וזה שאנו מברכין לאבי הבר, כשם שנכנס לברית וזכה להקריב לה', יזכה על ידי זה שיתבונן בזה תמיד וכך יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים לקיים מצות ה', ולא יוכל יצרו להסיתו לעברה ויגדל במעלה, ואז יהיה המצוה לריח ניחוח לה' ויהיה לעטרת אבות וגיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו: (ישרש יעקב)

זכר תמים יקריבנו. (א ג) בא וראה כמה חביבה מצות מילה לפני הקדוש ברוך הוא, שכל אחד ואחד מישראל המקריב בנו לימול, מעלה עליו הכתוב כאילו מקריב אותו היום תמיד של שחר ונראה לפניו דם מילה כזבחי שני כבשים תמידין הקריבין על גבי המזבח... ונעשה בנו תמים ככבש בן שנתו תמים, שנאמר בו, זכר תמים יקריבנו. ועתה על ידי זכרותו נעשה זה תמים, שנאמר (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. לפיכך מצות מילה חביבה: (כללי המילה לרי' יעקב הגורזר)

והפשיט את העולה. (א ו) הוקש מילה לקרבן, במילה כתיב, וביום השמיני. ובקרבן נאמר מיום השמיני. העולה צריכה הפשט וניתוח אף הברית כשמל היא ניתוח ופריעה הוא הפשט, וכתיב והפשיט את העולה. וכתיב (איוב יט) כבודי מעלי הפשיט. והמילה היא הפשט העור: (חתם דמים צו)

המילה מכפרת בעולה וכל האמור בעולה נאמר במילה, (זבחים פ"ה משנה ד) העולה קדש קדשים, וכן ישראל נקראים קדושים ושחיתתה בצפון, קרי ביה בצפון במקום צנוע ובמקום שנקרא חמוקי ירכיך וקבול דמה בכלי שרת, כך המילה מקבל דמה בפיו שהוא כלי שרת שבו משבח להקדוש ברוך הוא בצפון, כי הפה נקרא בית הסתרים ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, כשנולד לאדם בן נותן ממנו שתי מתנות אחת לסנדק ואחת למוהל שהן ארבע, אב ואם ומוהל וסנדק, וטעונה הפשט זו פריעה, וניתוח זו מילה, וכליל לאישים כולה לגבוה, המילה בגימטריא כליל, כליל ראשי תיבות כהנים לויים ישראלים לבדם: (יוסף אברהם)

נהגו להצריך שינוי בגדים ותגלחת ביום המילה בכל ימות השנה כי יום הקרבת קרבנו הוא: (חתם סופר או"ח סי' קנ"ט)

בהא סלקינא דיום המילה יום הקרבת קרבן הוא מדינא ולא מאסמכתא בעלמא: (חתם סופר או"ח סי' קנ"ח)

החזרת התינוק אחרי הברית מצותה כמו תרומת הדשן: (זכר דוד)

אין צריך לקנח ידיו ופיו אחר המילה וכמו שלא מצינו שהכהן גדול היה רוחץ עצמו אחר השחיטה ביום הכפורים: (זכר דוד)

מזבח. נוטריקון מילה זמנה ביום ח', רמז שהמל את בנו כאילו הקריב קרבן על גבי המזבח: (רבינו אפרים על התורה פרשת שמיני)

זה שנוטל הילד מהכסא להניחו על ברכי הסנדק הוא כדמות תנופה (תנופה אותיות תנו פה, ולזה נותנין יין בפי התינוק הנימול): (שפתי צדיקים מהגה"ק ר' פנחס מדינאוויץ זצ"ל תלמיד להגה"ק מאפטא זצ"ל)

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה'. (א יא) מהאי טעמא נראה מה שמלין בבית הכנסת בצפון לפי שהעולה שחיטתה בצפון: (תורת חיים סנהדרין פט:)

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח. (ב יג) במלח. ראשי תיבות ברית מילה ליום ח'. (רבינו אפרים על התורה) ומה שרמז הרב ז"ל ברית מילה אתי שפיר מה שאמר הכתוב וכל קרבן מנחתך. דמקיים מצות ברית מילה הוא כקרבן מנחה, כמו שאמרו זכרונם לברכה, דהוא קרבן שלם העושה מילה לבנו וכך רמוז, וכל קרבן מנחתך. הוא ברית מילה ליום ח', וכן אמרו בשוחר טוב (מזמור קיב) וזה לשונו, כשנולד יצחק בן שמונת ימים הגישו למילה והגישו למנחה על גבי המזבח

ועשה שמחה ומשתה, ומכאן אמרו חכמים חייב אדם לעשות שמחה ומשתה באותו יום שזוכה למול את בנו כאבינו אברהם שנאמר, ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק עכ"ל, הרי דרבותינו זכרונם לברכה נקטי על מילה הגישו למנחה על גבי המזבח, ואתי שפיר רמז רבינו אפרים ז"ל וכל קרבן מנחתך ברית מילה ליום ח' כמו שנתבאר, ואפשר להסמיך, תמלח. ראשי תיבות, תכין משתה ליום ח', כמו שאמרו בשוחר טוב, לאפוקי מי שנהג לעשות הסעודה ליל תשיעי אחר יום המילה כמו שראיתי מנהג זה ואמרתי שצריך לעשותה ביום ח' כמו שאמרו בשוחר טוב, וכתב ביום הגמל. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה ה"ג מל, ובפרקי דרבי אליעזר (פרק כט) אמרו כדברי מדרש שוחר טוב הנזכר, וכן מרן בשולחן ערוך (יורה דעה סימן רסד) כתב נוהגים לעשות סעודה ליום המילה, ועוד יש טעמים אחרים ואין כאן מקום להאריך: (חומת אנה)

ויש נשים שנוהגות להשים איזה **גרגיר מלח** על התינוק ואולי הוא משום דהוי כקרבן דכתיב ביה על כל קרבנך תקריב מלח: (זכר דוד)

נותנין בחול (שקוברים בו את הערלה) **קצת מלח**, לקיים מה שנאמר (ויקרא ב) על כל קרבנך תקריב מלח. וכן נוהגים עתה כל חכמים: (פירושים ופסקים לר' אביגדור הצרפתי מבעלי התוס')

קרבן ראשית תקריבו אותם לה'... וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך. (ב יב-יג) הוא אותיות מל ח', היינו שיהיה מילה בזמנה ובמועדה שיהיה בתענוג ההקרבה ובשמחה גדולה ולא תשבית את הברית, רק חמץ ושאר תשביתו מאנוש זכרם, אבל הברית, יהיה על קרבנך, ולא תשבית ברית מלח, מנחה היא דורון ומתנה שמקרב להקדוש ברוך הוא השכינה כביכול, ומי שמסתכל בתיבת מנחה מורה על זה: (דגל מחנה אפרים ד"ה קרבן)

ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח העולה. (ד ז) ...בעשור לחדש ביוה"כ נמול אברהם, כתיב בכפורים כל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה. וכאן הוא אומר בעצם היום הזה נמול אברהם, הוי יודע כי ביום הזה נמול אברהם אבינו. ובכל שנה ושנה הקדוש ברוך הוא רואה דם מילתו של אברהם אבינו ומכפר על עונותיהם של ישראל, שנאמר, כי ביום הזה יכפר עליכם. ובאותו מקום שנמול אברהם ונשאר דמו, שם נבנה המזבח, ולכך כתוב ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח העולה. ומבואר בחז"ל (זבחים) מה תלמוד לומר פר, לימד על פר יום הכיפורים שטעון מתן דמים ליסוד, דברי ר' עקיבא. וזה הכוונה על זכרון שפיכת הנשאר מדם מילת אברהם ביום הכפורים על יסוד זה: (פרקי דרבי אליעזר פרק כח)

לבד מן ויהי אברהם בן תשעים ותשע בפרשת מילה שנה תיבות כמנין הכפרים שמכפר על כל ימות השנה: (רבינו אפרים על התורה)

וכן מבואר בתיקוני זוהר (יא). **שדם הברית נחשב כדם העולה** ולכן מרומז בפסוק זה שמדבר על ענין העולה:

ברית מילה קודם לקריאת המגילה

מה שפסק מרן ז"ל הרמ"א (בסי' תרצ"ג) בשם מהרי"ל דבורים יש למול קודם קריאת המגילה ע"ש (ויש חולקים על זה)...כי גם נס של פורים נעשה על ידי אליהו הנביא זכור לטוב... (ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים, וחרבונה זה אליהו) ועל כן צריכין להזמין מקודם את אליהו הנביא זכור לטוב לבית הכנסת, כיון שהנס נעשה על ידו ואחר כך לקרות המגילה לספר הנס: (ברית אבות)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה	
משה רבינו עליו השלום	יום ראשון ז' אדר
הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב זי"ע	
הגאון ר' אליהו איזמיר (שבט מוסר – אזור אליהו ועוד) זצ"ל	יום שני ח' אדר
הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעליש זי"ע	יום שלישי ט' אדר
הגאון ר' שמואל אויערבך זצ"ל	
הגאון ר' חיים יוסף אזולאי (החיד"א) זצ"ל	יום חמישי י"א אדר
הגאון ר' יוסף רוזין מרוגוטשוב זצ"ל	
הרה"ק ר' נפתלי צבי הלברשטאם (אדמו"ר מבאבוב) זי"ע	יום שישי י"ב אדר
רבינו יהודה החסיד זצ"ל	שבת קודש י"ג אדר
הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל	

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זה

מחילת עוונות בברית: שמעתי שיש מדרש שבעת המילה הקדוש ברוך הוא מוחל עונות ישראל שעומדים בשעת המילה, גם אני הבאתי סמך לזה ממה שנאמר (בפרשת שמות) גבי משה ויפגשהו ויבקש המיתו ותקח צפורה צור ותכרות את ערלת בנה וכו' וירף ממנו. דהיינו המלאך הירף ממשה, ולכאורה קשה אם היה עון במשה על מה שמנע עצמו מלמול את בנו אם כן מה מועיל במה שצפורה מלה את בנה עם כל זה הא מעל בזה ח"ו, אלא וודאי כיון שהיה בשעת המילה מחל לו גם כן על עונו במה שמעל בזה וק"ל: (אזור אליהו)

דחה את הסעודה עד שיהיה בדוקא מבשר ולא סעודה חלבית: הרה"ק ר' שמעלקא (אב"ד סעליש חוסט באלקאן) היה מדקדק מאוד שלא לשנות שום מנהג ישראל ולעשות חדשות כמו שכתב החתם סופר ז"ל חדש אסור מן התורה על כל המנהגים החדשים, פעם אחת היה ברית מילה אצל בן טובים אחד והיה שם גם הגאון מהר"מ שיק ז"ל, והנה הבעל ברית היה רוצה להיות בזה מן המתחדשים ולא הכין מאכלי בשר רק מאכלי חלב מינים ממינים שונים שעלו מחירם יותר על מאכלי בשר, וכאשר בא הוא ז"ל אל הבית ונדע לו מזה היה כועס מאוד על זה ולא רצה להסיב בסעודה וממילא גם המהר"מ שיק לא רצה להסיב בלעדו, ואף על פי שביקשו אותו מאד היות שימחל ויסלח הפעם כי כבר נעשה מעשה אבל לא הועיל כלום ולא היה מעביר על המדה בזה והוכרחו ליקח עופות ולשחטם ונדחה הסעודה עד אחר הצהריים, ומאז והלאה בחייו לא ירים איש את ידו שיעשה סעודת ברית מילה במאכלי חלב: (צורר החיים)

נתרפא בזכות הליכה לוואך נאכט: מעשה בה"ר צמח צרפתי זצ"ל בא לתונס ונשתקע שם, והיה חכם גדול בתורה ושמו נודע בשערים, ואירע לו מעשה וגברה עליו מרה השחורה ונשתטה והיה הולך ערום בשוק, והיה בזה הענין חולה כשנתים בדמשק ערש ועינו בכבל רגלו, וכשהיה חולה נגלה אליו אליהו ז"ל ואמר לו אם תקבל עליך ללמוד כל ליל ברית מילה לכל הילודים בעיר תתרפא, וקבל עליו וברגע ריחם ה' עליו ושלח מלאכו וירפאהו: (החיד"א)

בקבורת הערלה בעפר מתקיים ואל עפר תשוב: איתא מהחיד"א להקשות על הא דמצינו אצל תנאים שאחר הסתלקותם היו באים לביתם בכל ערב שבת (כתובות קג) והרי כתיב ואל עפר תשוב, ומתוך דבעת המילה קברו הערלה בעפר ומקצתו ככולו ונפטרו בכך, לפי זה אפשר לפרש מה שאומרים בברכת הברית וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי חלקינו צורינו צוה להציל ידידות שארנו משחת, דעל ידי זה שחתם בנו אות ברית קודש ואת הערלה קוברים כדון, ניצל שארנו – הגוף – משחת, היינו לאחר מיתה והגוף יכול להשאר בשלימותו, דכבר נתקיים בו גזירת ואל עפר תשוב, ובה אפשר לפרש בקשת בלעם שאמר תמות נפשי מות ישרים וגו' שנתאוה למיתה כזו שגופו ישאר בשלמותו, אמנם אצלו לא שייך כלל וכלל כיון שלא היה מהול כדאיתא נופל וגלוי עינים לפי שלא היה מהול: (אוצר הברית מה שאמר הפני מנחם מגור זצוק"ל)

מכל פסיעה של המוהל נברא מלאך: נראה לי שהמוהל ההולך לקיים מצות מילה, מכל פסיעה ופסיעה נברא מלאך אחד, וזה אני לומד במכל שכן ממה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה במדרש (הובא בפתח עינים למרן החיד"א) כשישראל היו עולין לרגל מכל פסיעה היה נברא מלאך אחד ואסמכוה אקרא, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, כמו שהולך ברגליו להכין צרכי רגל, ולכל דבר מצוה, דמצוה לרוץ ולהיות רץ כצבי, ואם כן במכל שכן המוהל שהולך לקיים מילה שהיא גדולה מכל מצות התורה בוודאי נברא מכל פסיעה ופסיעה מלאך אחד: (ברית אבות)

אליהו הנביא מופיע בברית רק כשהנימול ישאר יהודי כל ימיו: פעם אחת הוזמן רבי יהודה החסיד להחזיק תינוק בשעת מילתו, קהל רב הוזמן להשתתף בסעודת המצוה, וכשכל המוזמנים ישבו במקומם הכניסו את התינוק, כל האנשים קמו לכבודו וקראו "ברוך הבא", רק רבי יהודה נשאר במקומו ולא קם, כשנשאל על סבת התנהגותו המוזרה, אמר בצער, שלא ראה את אליהו הנביא נכנס בעקבות הילד כדרכו תמיד בכל ברית מילה, אין זאת, המשיך הצדיק ואמר לשואלים המופתעים, שילד זה יעבור עבירה חמורה כשיגדל, רוח שטות תכנס בו וירצה להמיר את דתו, ולכן אינו ראוי כבר עכשיו שאליהו הנביא יהיה נוכח בברית שלו: (מעשה בוך אמשטרדם)

אין להביא ראיה ממה שמשה רבינו מל את בני ישראל במצרים הרב שמעון סופר מקראקא כתב שבמקומות שנוהגין להדר אחרי מוהל אדם גדול קדוש ופרוש הבא בסוד ה' אם הברית נדחית בכמה שעות בגלל זה, יש ללמד זכות, וראיה לדבר מהמדרש שעוסק במילת בני ישראל במצרים בערב פסח וכותב, מי מלן, רבי ברכיה תני לה בשם רבי שמעון בר יוחאי, משה מוהל ואהרן פורע ויהושע משקה, והנה בוודאי היו אז מוהלים נוספים בבני ישראל כי הרי שבט לוי היו נימולים במצרים ובכל זאת רק משה ואהרן מלו ואף שעל ידי זה נשתהו הרבה, הרי שאפשר להשהות את המילה כדי שהיא תיעשה על ידי צדיקים, ר' אליקים שלזינגר תלמידו של מרן הגרי"ז מבריסק אמר פעם לפני רבה של בריסק את הראיה שהביא ר' שמעון סופר ממילת משה ואהרן במצרים אך הגרי"ז לא קיבל את הדברים, והוא השיב לו שהרי בפסח מצרים היה מדובר בהוראת שעה ומלו בלילה ועוד שהספיקו כולם לאכול קרבן פסח הנאכל רק עד חצות ועוד הוסיף שאין להביא ראיה מזריזותו של משה רבינו שכתב י"ג ספרי תורה ביום אחד: (הדור והתקופה עמוד קצג)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות